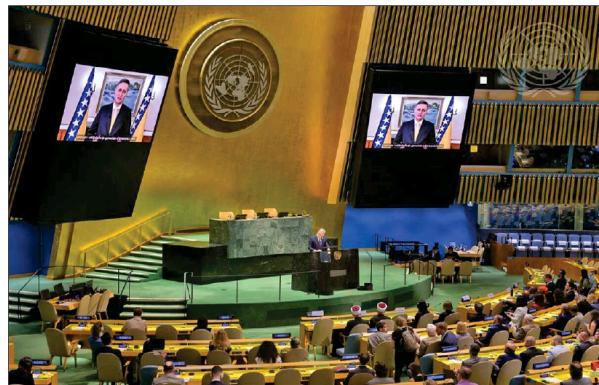

Srebrenica

New York

Prva komemoracija žrtvama genocida u Srebrenici u sjedištu Ujedinjenih nacija

Obraćanje ambasadora Lagumdzije

U sjedištu Ujedinjenih nacija u New Yorku ove godine je održana prva komemoracija žrtvama genocida u Srebrenici, a okupljanje je organizirano na temelju rezolucije, kojom je Generalna skupština 23. maja ustanovila 11. juli kao međunarodni dan sjećanja na taj zločin.

Ovaj historijski dogadjaj organizirala je Stalna misija Bosne i Hercegovine pri UN-u, a u dvorani za plenarna zасједања okupili su predstavnici država-članica UN koje su i podržale rezoluciju. Komemoraciju je vodio ambasador Zlatko Lagumdzija, a prisutnima su prikazani potresni momenti iz jula 1995. godine i istaknuto da je u genocidu ubijeno više od 500 djece, da su žrtve nadene u više od 80 masovnih grobnica. Video porukom se obratio predsedavajući Predsjedništva BiH Denis Bećirović koji se zahvalio svima istaknuvši kako je zajednički cilj boriti se da se genocid nikada i nikome ne ponovi, dok je ministar vanjskih poslova BiH Elmedin Konaković podsjetio kako rezoluciju ne osuđuje niti jedan narod i samo poziva na poštivanje činjenica i zalaganje za pravdu.

Poruka generalnog sekretara UN-a

Predsjedavajući Generalne skupštine UN-a Dennis Francis podsjetio je kako je Srebrenica od 1993. bila pod zaštitom

svjetske organizacije, međutim, dvije godine kasnije počinjen je zločin. Napomenuo je da su sudovi koje je utemeljio UN, Haaški tribunal (ICTY) i Međunarodni sud pravde (ICJ), te prepoznali kao akt genocida oličen u nepojmljivim zločinima proisteklim iz mržnje i predisrada. "Uvijek moramo biti na oprezu i sprječiti retoriku koja dehumanizira neke društvene skupine, jer to uvijek vodi počinjenju zla", kazao je Francis, koji je kako preostale počinitelje genocida valja kazneni goniti jer je pravda za žrtve kamen-tjemljac trajnog mira. Pročitana je i poruka Antona Guterresa, generalnog sekretara UN-a, u kojoj je izražena podrška porodicama ubijenih u njihovoj borbi za istinu i pravdu, te ukazano na direktnu odgovornost počinitelja zločina i potrebu snažne borbe protiv revisionizma kojim se pokušavaju osporiti nedvojbenje činjenice. Njemačka je, uz Ruandu, bila glavni predlagatelj rezolucije kojom su UN uveli međunarodni dan sjećanja na genocid u Srebrenici, a njemačka ambasadora pri UN-u Antje Leendertse se obratila kazavši kako njena zemlja baš zbog svoje mračne povijesti želi jasno i snažno poduprijeti borbu za ljudska prava, a nasljede Srebrenice želi istaknuti kao podsjetnik na zajedničku odgovornost u borbi za mir. Skupu se ispred porodica žrtava genocida obratila glasnogovornica Memorijalnog centra Srebrenica Almasa Salihović, koja je govorila o traumatičnom putu preživljavanja njene porodice i smrти njenog starijeg brata Abdulaha u genocidu.

M. Kovac

Obraćanje muftije Grabusa

Ova komemoracija je bila posebna i po svojoj duhovnoj dimenziji i priustvu predstavnika Islamske zajednice. Poruku je na komemoraciji uputio muftija sarajevski prof. Nedžad ef. Grabus, a u njegovoj pratnji je bio muftija IZB u Americi dr. Sabahudin ef. Čeman. Naime, Islamska zajednica Bošnjaka Sjeverne Amerike aktivno je podržala ovu komemoraciju i izložbu u sjedištu UN-a, kao i komemoracije širok džematova ove zajednice u Sjedinjenim Američkim Državama. Obraćanje muftije Grabusa prenosimo u cijelosti:

Neka je na sve vas mir. Es-selamu alejkum!

Hvala vam svima na današnjem sudsjeđovanju na 'Međunarodnom danu sjećanja i obilježavanju genocida u Srebrenici iz 1995. godine', čime čuvamo pamćenje i iskazujemo počast žrtvama genocida u Srebrenici. Dozvolite mi da posebnu zahvalnost izrazim N.E. ambasadoru BiH u UN g. Zlatku Lagumdziji, i njegovom timu za trud i napor koji su uložili u proces pripreme i usvajanja Rezolucije, kao i za organizaciju današnjeg programa.

Iskrena hvala i neka vas Bog blagoslov.

U BiH su tokom stoljeća, simbolički kazano, dodirivali mnare džamija, tornjevi katoličkih i pravoslavnih crkava te sefardske i askenanske jevrejske sinagoge. Cijela je BiH kao isaranći čimli sa svojom muslimanskom, katoličkom, pravoslavnom, protestantskom i jevrejskom komponentom. Bosanski duh je kosmopolitski; u BiH nikome nije tijesno i tima mjestu za sve riječne gradiće.

Ta snaga duha i zajedništva sačuvala je sve vjerske objekte tokom opsade Sarajeva od 1992. do početka 1996. i zlog te snage nije se podlegalo nikakvom revanšizmu niti osveti. Sarajevo je jedan od svjetskih simbola zajedništva različitih vjerskih identiteta i stjecište različitih kultura - i to ne samo kroz sakralne objekte nego i kroz živu vjeru zajednicu koje međusobno isprepleteno žive u miru, svaku u svom identitetu.

Tokom kasnih devedesetih godina dvadesetog stoljeća situacija u Srebrenici je bila veoma teška za preživjele žrtve genocida u Srebrenici. Među prvim povratnicima u Srebrenicu bili su imami, duhovni lideri, mladići tek izasli iz fakultetskih učionica. Imami Damir Peštačić u Srebrenici, Elvir Hodžić u Bratuncu i mnogi drugi postali su simbol nade, snage i utjeha majkama i očevima čiji su sinovi brutalno ubijeni, ali i braći, sestrma i rođadima. Islamska zajednica u BiH i vrhovni muftija dr. Husein Kavazović snažno su stali uz sve preživjele u Srebrenici i godinama ualažili maksimalne napore da se sačuva mir i dostojanstvo preživjelih žrtava genocida, pozivajući na poštivanje ljudskog dostojanstva i nepovredljivost života, časti, vjere i imovine svih ljudi u BiH. Srebrenica nas opominje i podsjeća kako strašno nasilje devastira etičke dimenzije koje čuvaju ljudsko dostojanstvo. U Srebrenici je prekršeno zlatno pravilo - zapovijed protiv neopratljivog ubijanja - i tako je ubijeno na hiljadu svjetova. Jedan čovjek je jedan svijet. U etičkom monoteizmu u Starom i Novom zavjetu, te u Kur'anu, svaka osoba je svijet za sebe,

@gn
Na kraju obraćanja muftije Grabusa učenjem Fatife i minutom šutnje prisutni su odali počast žrtvama genocida

U Svetoj Knjizi, Kur'anu Časnom, čitamo: 'Ko ubije nekoga koji nije ubio nikoga, ili onoga koji na Zemlji nered ne čini - kao da je cijeli svijet ubio, a ko spasi jedan život kao da je spasio živote svih ljudi.' (El-Maida, 32)

U svima nama poznatom primjeru bratobuštva, o kojem govore Biblijia i Kur'an, kojeg je počinio Kabil nad bratom Habilom, imamo snažnu poruku da nisu isti ubici i nevinu ubijena osoba. Ta etička poruka često se relativizira u slučaju genocida u Srebrenici - od negiranja do širenja neistina o žrtvama genocida. Zato je važno djelovanje međunarodne zajednice i lokalnih aktera da se ne dopusti poricanje i negiranje zločina genocida u Srebrenici jer to vodi u nove zločinе.

Najbolji primjer moralnosti i etičnosti jesu majke Srebrenice, čija su djeca brutalno ubijena, ali su uvijek pozivale na mir, suživot i poštivanje ljudskih prava. Majke Srebrenice su moralna vertikalna bh. društva, snagom svoje vjere u pobjedu dobra bile su nam, a i sada su, inspiracija u teškim suočavanjima s poslijedicama genocida u Srebrenici. Na temelju etičkog monoteizma znamo da zlo i dobro nisu i ne mogu biti isto. Od majki Srebrenice uvijek se može čuti poziv na mir, uvažavanje različitosti, ali i stalno upozoravanje da zlo ne smije prevladati. Pozivamo sve vjerske lide da se suprotstave zlu i djeluju na uspostavljanju bratskih odnosa među ljudima, posebno da se suprotstave lažnim narativima i širenju neistine o nemogućnosti života u miru s ljudima različitih etničkih i vjerskih identiteta.

Kao ljudi vjere, moramo se suprotstaviti mržnji, netoleranciji, nedjelovanju protiv zla i nepravdi - jer one vode opasnim posljedicama i ljudskoj patnji. Sve drugo nas vodi u moralni ponor. Zato stalno pozivamo na mir.

O moj Bože, Ti si Mir i od Tebe je mir!
Dovolite mi da ovaj govor zaključim molitvom za sehida genocida u Srebrenici, kao i za sve potlačene nevine ljudje u svijetu. Neka Svemogući Bog podari milost njihovim dušama, a sjećanje na njih neka bude stalna inspiracija da gradimo bolji svijet od onog u kojem su oni živjeli.

Hvala vam na pažnji i predanosti ovom pitanju. Pozivam vas da domov, molitvom ili minutom šutnje odamo počast žrtvama genocida u Srebrenici.

Neka je na sve njih Božiji rahmet. Hvala vam!